

Dłubniański Park Krajobrazowy

Ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń

Ustalenia dla **terenów lasów** (obszar działań ochronnych: O1):

- zaleca się zachowanie istniejących lasów. Przeznaczanie gruntów leśnych na cele nieleśne powinno odbywać się zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- na terenach leśnych zaleca się wprowadzenie zakazu wznoszenia zabudowy za wyjątkiem obiektów służących celom ochrony Parku i gospodarce leśnej, a także turystyce (obiekty małej architektury).

Ustalenia dla **użytków (gruntów) rolnych** – gruntów ornych, łąk i pastwisk (obszary działań ochronnych: O2, O3):

- na terenach użytkowanych rolnie zaleca się utrzymanie dotychczasowej funkcji rolnej, łąkowej i/lub pasterskiej (grunty orne, łąki i pastwiska);
- **utrzymuje się istniejącą zabudowę jak również dopuszcza się jej przebudowę i modernizację. Zaleca się ograniczenie rozpraszania zabudowy na terenach rolnych (gruntów ornych, łąk i pastwisk) – lokalizowanie nowej zabudowy w terenach już przeznaczonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego jako tereny przeznaczone pod zabudowę oraz jako tereny rolne, w których zabudowę taką się dopuszcza (wskazanych na mapie terenów zabudowanych i przeznaczonych do zabudowy w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego);**

- dopuszcza się budowę sieci i urządzeń infrastruktury technicznej lecz proponuje się (zwłaszcza w terenach eksponowanych krajobrazowo) prowadzenie sieci elektroenergetycznych w formie podziemnej;
- w terenach użytków rolnych dopuszcza się tworzenie ścieżek pieszych, konnych i rowerowych wraz z elementami małej architektury takiej jak ławki, zadaszenia itp.;
- tereny na których wskazane jest odstąpienie od zabudowy ze względu na występowanie cennych siedlisk przyrodniczych, korytarzy ekologicznych oraz przedpól ciągów i punktów widokowych przedstawia załącznik do uchwały;
- tereny proponowane do zalesienia oraz tereny spod zalesienia wyłączone ze względu na występowanie cennych siedlisk przyrodniczych, przedpól ciągów i punktów widokowych przedstawia załącznik do uchwały. Na terenach nie ujętych w załączniku graficznym (mapowym) nie wyklucza się możliwości zalesienia. Zobrazowanie obszarów proponowanych do zalesienia przedstawia załącznik do uchwały.

Ustalenia dla **terenów zadrzewień i zakrzewień** (w granicach obszarów działań ochronnych: O2, O3):

- ♦ zaleca się wprowadzanie nowych zadrzewień w postaci pasów zieleni śródpolnej;
- ♦ sugeruje się wprowadzanie nowych pojedynczych drzew oraz kęp drzew na miedzach, na skrzyżowaniach i rozstajach dróg, przy obiektach sakralnych (kapliczkach) oraz innych miejscach nawiązujących do tradycyjnego krajobrazu obszaru Parku.

Ustalenia dla terenów wód powierzchniowych (w granicach obszarów działań ochronnych: O1, O2, O3):

- **zaleca się zachowanie i ochronę naturalnej obudowy biologicznej cieków wodnych (w postaci trwałych użytków zielonych, zakrzewień i zadrzewień);**
- w przypadku koniecznej regulacji rzek i potoków zaleca się zachowanie naturalnego dna i obudowy biologicznej oraz kształtowanie brzegów cieku w sposób umożliwiający korzystanie z nich przez zwierzęta. W przypadku budowy przegród obowiązuje zastosowanie przepławek;
- w stosunku do projektowanych zbiorników wodnych pełniących funkcje turystyczno-rekreacyjne zaleca się kształtowania ich brzegów w sposób umożliwiający korzystanie z nich przez zwierzęta (ze względu na możliwość wykorzystywania tych zbiorników przez płazy jako miejsc rozrodu). Dopuszcza się planowe zagospodarowanie przez urządzenia i obiekty infrastruktury turystycznej z poszanowaniem przyrody i krajobrazu.

Ustalenia dla **terenów korytarzy ekologicznych** (na terenach obszarów działań ochronnych: O1, O2, O3):

- w korytarzach ekologicznych, w celu zapewnienia ich drożności wskazana jest rezygnacja z wyznaczania nowych terenów pod zabudowę;
- w przypadku przenikania się korytarzy ekologicznych z terenami wyznaczonymi pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, gdy istnieje zagrożenie drożności korytarza, sugeruje się odstępstwo od zwartej zabudowy i pełnego grodzenia terenów zabudowy usługowej;
- w celu ochrony sezonowych tras migracji płazów zaleca się (w przypadku budowy nowych lub przebudowy istniejących dróg) stosowanie przepustów pod drogami umożliwiających przejście na drugą stronę drogi (m.in.: na drodze w Wysocicach i w Biskupicach).

Ustalenia dla terenów zabudowanych i przeznaczonych do zabudowy (obejmujących obszary działań ochronnych: O2, O3):

- wskazane jest ograniczenie rozpraszania zabudowy. Nową zabudowę zaleca się koncentrować przede wszystkim w granicach terenów już zainwestowanych lub w terenach przeznaczonych pod zabudowę (dopuszczających zabudowę) w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (wskazanych na mapie tereny zabudowane i przeznaczone do zabudowy w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego). Zaleca się rozwijać układy przestrzenne na zasadzie uzupełnień już istniejących i kontynuacji tych układów, dopuszcza się też tworzenie w miarę potrzeby nowych układów przestrzennych (za wyjątkiem korytarzy ekologicznych);

- przy wznoszeniu nowej zabudowy i przebudowie istniejącej wskazane jest:
 - wznoszenie zabudowy nawiązującej do tradycyjnych form architektury (harmonizującej z krajobrazem);
 - dopuszczenie zabudowy o wysokości do 9 m dla zabudowy mieszkalnej i zagrodowej oraz zabudowy mieszkalno – usługowej i do 12 m dla zabudowy usługowej, stosowanie dachów stromych, symetrycznych (dwu- lub wielospadowych oraz dachów czterospadowych, z wysuniętym poza lico ściany okapem) o nachyleniu głównych połaci dachowych w przedziale 37-45° z kalenicą równoległą do dłuższego boku budynku. Długość kalenicy w przypadku dachów wielospadowych nie powinna być mniejsza niż 1/3 długości całego dachu (w celu uniknięcia zmierzania ku tak zwanej „kopertowej” postaci dachu). Dopuszcza się zastosowanie dachów jednospadowych o mniejszym kącie nachylenia na budynkach gospodarczych i usługowych o powierzchni mniejszej niż 20 m² oraz dla fragmentów budynków zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej pod warunkiem, że wysokość rozbudowy nie przekracza 4 m;

- zaleca się wznoszenie lukarn o dachach dwuspadowych i jednakowej formie na całym dachu (dachy lukarn nie mogą się łączyć a ich odległość od ścian elewacji poprzecznej nie może być mniejsza niż 1,5m). Sugeruje się rezygnację z zastosowania połączeń przesuniętych względem siebie w pionie czy w poziomie, a także otwierania dachów na całej długości kalenicy i przykrywania lukarn dachami jednospadowymi. Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich z warstwą wegetatywną dla budynków usługowych, parterowych;

- preferuje się jasną stonowaną kolorystykę ścian – nie kontrastującą z tłem krajobrazowym. Sugeruje się zwłaszcza odstępstwo od jaskrawej, dominującej w krajobrazie kolorystyki oraz dążność do ujednolicenia kolorystyki w ramach jednego zespołu zabudowy. Zaleca się stosowanie tradycyjnych materiałów wykończeniowych (kamień naturalny, łamany, drewno w kolorze naturalnym);

- zaleca się krycie dachów elementami o drobnej fakturze, w barwach ciemnych (brąz, czerwień, zieleń, szarości) i stosowanie horyzontalnych podziałów na linii okapów oraz cokołu, np. poprzez zróżnicowanie kolorystyki i faktur;
- dla obiektów, których funkcja wymaga większych kubatur – dopuszcza się odstępstwa od powyższych wskazań do zabudowy, pod warunkiem zachowania wysokich walorów estetycznych obiektów i wkomponowania ich w otaczający krajobraz;
- otaczanie zabudowy zielenią wysoką z zastosowaniem gatunków rodzimych oraz zakładanie sadów i ogrodów przydomowych;
- postuluje się nawiązywanie do tradycyjnych form zabudowy w obiektach letniskowych.

Ustalenia dla **obiektów zabytkowych** (zlokalizowanych w obszarze działań ochronnych: O3):

- obowiązuje ochrona obiektów zabytkowych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
- sugerowane jest wkomponowanie nowo projektowanej zabudowy (wznoszonej w sąsiedztwie zabudowy zabytkowej) w sposób nie przesłaniający wglądów widokowych na cenne obiekty. Nowe budynki powinny nawiązywać (w swej skali i formie) do zabytkowego otoczenia;
- obowiązuje ochrona obiektów małej architektury sakralnej (krzyży, kapliczek) rozumiana poprzez zabiegi pielęgnacyjne – odsłanianie obiektów i porządkowanie ich otoczenia.

Zasady wyposażenia w **sieci infrastruktury technicznej i obsługi komunikacyjnej** (na obszarach działań ochronnych: O1, O2, O3):

- ze względu na ochronę przyrody i krajobrazu – zaleca się prowadzić sieci infrastruktury technicznej w sposób najmniej ingerujący w środowisko przyrodnicze i krajobraz (w formie podziemnej), a w przypadku już istniejących dysharmonijnych sieci i urządzeń zaleca się maskowanie zielenią;
- konieczne jest uporządkowanie gospodarki ściekowej w miejscowościach położonych na terenie Parku, ale także na terenach bezpośrednio przylegających. Zaleca się realizację systemów kanalizacyjnych równocześnie z sieciami wodociągowymi. W stosunku do terenów posiadających kanalizację zaleca się wprowadzenie obowiązku podłączenia się do niej. Dopuszcza się możliwość wyposażenia zabudowy (zwłaszcza rozproszonej) w zbiorniki bezodpływowe pod warunkiem ich faktycznej szczelności i dokumentowania wywozu nieczystości do oczyszczalni (kontrola montażu i szczelności szamb). W przypadku odpowiednich warunków gruntowo-wodnych dopuszcza się indywidualne bądź grupowe oczyszczalnie ścieków, zgodnie z polityką gminy;

- ♦ zaleca się budowę wysokosprawnych oczyszczalni ścieków (wykorzystujących nowoczesne technologie), zapewniających mechaniczno — biologiczne oczyszczanie ścieków wraz z eliminacją substancji biogennych;
- ♦ w przypadku przebudowy i rozbudowy sieci wodociągowej należy stosować takie rozwiązania techniczne i materiałowe, które zapewnią jej dużą niezawodność i niskie straty wody;
- ♦ należy dążyć do sukcesywnej modernizacji istniejących kotłowni i oparcia systemu grzewczego o paliwa niskoemisyjne (gaz ziemny, drewno, biomasa) i/lub energię elektryczną. W przypadku kotłowni opalanych paliwami stałymi należy równocześnie instalować urządzenia ograniczające do minimum emisję zanieczyszczeń do atmosfery. Sugeruje się odstępstwo od projektowania na terenie Parku elektrowni wiatrowych i wodnych (stanowiących zagrożenie dla środowiska przyrodniczego i dysharmonizującego krajobraz). W ramach ograniczenia emisji zanieczyszczeń proponuje się zwiększenie termoizolacyjności budynków;

- należy dążyć do pełnego wyposażenia w sieci gazowe, umożliwiające wprowadzenie ogrzewania paliwami niskoemisyjnymi, na terenach Parku i do niego przylegających;
- gospodarka odpadami na terenie DPK powinna być prowadzona zgodnie z Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy (ze szczególnym uwzględnieniem racjonalnego gospodarowania i selektywnej zbiórki odpadów). Należy dążyć do likwidacji nielegalnych wysypisk śmieci i przeciwdziałać ich powstawaniu w przyszłości. W związku z tym problemem konieczne wydaje się podjęcie działań mających na celu edukację ekologiczną mieszkańców i turystów;
- należy dążyć do ograniczenia ingerencji linii energetycznych w krajobraz Parku, w związku z czym zaleca się zamianę (w miarę możliwości) napowietrznych sieci elektroenergetycznych na podziemne i wykonywanie w takiej formie nowych połączeń;

- ♦ zaleca się wznoszenie masztów przekaźnikowych tylko w sytuacji, gdy jest wymagane poszerzenie zasięgu odbioru, a nie ma już istniejącego masztu, na którym można umieścić przekaźnik. Zaleca się grupowanie przekaźników różnych operatorów na jednym maszcie;
- ♦ zaleca się zachowanie istniejących pasów zieleni lub wprowadzanie nowych zadrzewień (stanowiących naturalną barierę dla hałasu, zanieczyszczeń oraz jednocześnie miejsce schronienia zwierząt).

Wskazanie obszarów dopuszczalnego wydobycia kopalin

Zgodnie z Rozporządzeniem Nr 84/06 Wojewody Małopolskiego z dnia 17 października 2006 roku w sprawie Dłubniańskiego Parku Krajobrazowego zakazuje się pozyskiwania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt a także minerałów.

Dziękuję za uwagę